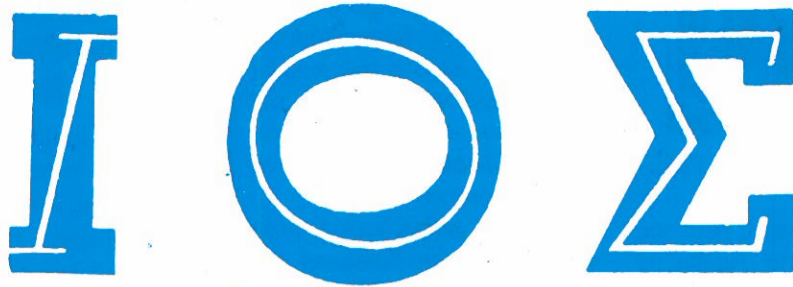




ΚΩΔΙΚΟΣ: 2890



ΔΩΡΙΕΩΝ 5 - ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ  
118 52 ΑΘΗΝΑ  
Τηλ. 210 3470251



«Η Δημοσιογραφική  
γραφίδα  
και η οβίδα  
εκ του αυτού  
μετάλλου»

## ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΗΤΩΝ

ΕΤΟΣ 43  
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 252  
ΙΟΥΛΙΟΣ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ  
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ  
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΙΗΤΩΝ  
(ΜΕΛΟΣ της ΕΚΥΤ)  
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ  
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΖΑΜΑΝΟΥ - ΧΙΟΝΗ  
Τ.Θ. 28 ΚΑΠΑΝΔΡΙΤΙ 19014  
ΤΗΛ. 22950 56094 - FAX: 22950 56440  
e-mail: maria.zamanou@haefele.de

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:  
ΧΑΡΙΚΛΕΙΑ ΖΑΜΑΝΟΥ - ΧΙΟΝΗ  
ΑΝΔΡΕΑΣ Ν. ΖΑΜΑΝΟΣ  
ΕΥΑΓ. ΛΟΥΡΑ - ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΥ  
ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ  
Ι. ΓΚΑΝΘΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε. - ΓΕΡΑΝΙΟΥ 7

### Το νησί και το περιβάλλον του

Του Νίκου Χριστοδουλάκη

## Σκέψεις μετά το καλοκαίρι (1)

Διάβασα σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας το αγωνιώδες άρθρο του καλού φίλου Νίκου Κουτρομπή για τις μεγάλες εκτάσεις που πουλήθηκαν την προηγούμενη χρονιά στην Ίο. Εξέφραζε, ο αθεράπευτος αυτός Νιώτης, την ανησυχία του για τους νέους ιδιοκτήτες. Ποιοι είναι; Ποιοι κρύβονται πίσω τους; Τι σκοπούς έχουν;

Έχοντας κάποιες πληροφορίες από φιλικά πρόσωπα, θεωρούσα ότι η αγωνία του Νίκου ήταν υπερβολική. Σκεφτόμουν ότι η τύχη του νησιού στα χέρια κάποιων απαίδευτων ανθρώπων δεν θα ήταν καλύτερη. Αν οι εκτάσεις έμεναν σε βοσκούς μπορεί να υποβαθμίζονταν, να καίγονταν, να κόβονταν σε κομμάτια και να πουλιόνταν. Έτσι μήπως δε γινόταν στα νησιά μας; Είχα μάθει όμως ότι ο επιχειρηματίας που αγόρασε το Διακοφτό στην Κουμπάρα και του Παπά τ' αυλάκι στην άλλη μεριά του νησιού ήταν ένας άνθρωπος με πέντε παιδιά, χρηματιστής από τις Ηνωμένες Πολιτείες με ιδιαίτερη ευαισθησία για το περιβάλλον. Σκεφτόμουν λοιπόν ότι

όσο κακές προθέσεις και να είχε, όποια επένδυση κι αν έκανε, θα τηρούσε κάποιες προδιαγραφές. Ξύλινες, λυόμενες κατασκευές με κεραμίδια,

Την πρώτη αυτή έκπληξη διαδέχθηκε η επόμενη. Από τη στεριά. Ο νέος ιδιοκτήτης κατασκευάζει δρόμους, τοίχους και πόρτες. Δικαιολογημένα.



σίγουρα δεν θα έβαζε.

Ήμουν λοιπόν λίγο χαλαρός και μάλλον ευνοϊκά προδιατεθειμένος. Μέχρι που πήγα επί τόπου. Κι από τη θάλασσα κι από τη στεριά.

Βρέθηκα στο Παπά τ' αυλάκι δια θαλάσσης. Εκπληκτική παραλία. Κάποιοι Έλληνες, σ' ένα διπλανό σκάφος, ομολογούσαν: «είναι το καλύτερο αυλάκι που έχουμε δει στις Κυκλάδες». Εμείς όμως, που το ξέρουμε το αυλάκι αυτό σπιθαμή προς σπιθαμή δε γλυτώσαμε την πρώτη έκπληξη. Στην μια πλευρά του, βίδες στους βράχους και δύο τετρωμένα συρματόσχοινα. Πάνω τους αναπαυόταν μια τεράστια στρατιωτική τέντα παραλλαγής. Καθόλου ευγενής παρέμβαση στον αιγιαλό. Δεν μπορώ να πω ότι φαίνεται άσχημα από μακριά, σίγουρα όμως δεν υποδηλώνει και τη μεγαλύτερη ευαισθησία του κατασκευαστή της για το περιβάλλον.

Δική του είναι η έκταση, θέλει να την προστατεύσει. Βέβαια, του Παπά τ' αυλάκι, δεκαετίες τώρα απροστάτευτο, ούτε έφυγε από τη θέση του ούτε υπέστη την παραμικρή φθορά. Ο ιδιοκτήτης όμως έχει άλλη άποψη. Δικαίωμά του. Ποιό είναι το δικό μου πρόβλημα; Το πρόβλημα μου είναι ότι οι τοίχοι φαίνεται να διακόπτουν το δρόμο ακόμα και προς τον Κάλαμο. Κι από την άλλη μεριά, το δύσβατο της περιοχής δεν αφήνει πλέον καμία δυνατότητα πρόσβασης στην παραλία από την ξηρά. Εκτός κι αν είναι κανείς... αιλουροειδής. Χάθηκε μία ακόμη παραλία;

Και πάνω που επεξεργάζομαι όλα αυτά τα ερωτηματικά για να δω και του... στραβού το δίκαιο, έρχεται κάποια καλοσύνη, ξαναπαίνουμε στο σκάφος και πάμε να ξεναγήσουμε δύο φίλους στην καλή μας παραλία.

(Συνέχεια στη σελ. 8)

### Σκέψεις μετά το καλοκαίρι

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Εκεί κατέρρευσα. Ο νέος ιδιοκτήτης, αυτός με τις περιβαλλοντικές ευαισθησίες που σας έλεγα στην αρχή, είχε προχωρήσει στις παρεμβάσεις του. Είχε κατεβάσει στην παραλία κάτι πελώρια ντουλάπια. Τα έστησε κάτω από την τέντα και το θέαμα, όπως αυτά ήταν ανοικτά με τα κασαρολικά μέσα, ήταν απίστευτο. Συμπλήρωσε μάλιστα το σκηνικό με ένα πλαστικό... σαλονάκι που έβαλε πάνω στην άμμο (τρομάξαμε να καταλάβουμε τι ήταν αυτά τα πράγματα). Καναπεδάκια και πολυθρόνισες. Μεγαλεία στο Παπά το αυλάκι. Και το χειρότερο: προχώρησε και σε «ανάπλαση» του ευρύτερου περιβάλλοντος. Γέμισε την περιοχή με ένα είδος φοίνικα (δεν κατάφερα να δω τι φοίνικας είναι γιατί ήταν ακόμα τα φύλλα τους τυλιγμένα). Αναρωτιέμαι ποιος συμβούλεψε τον ευαίσθητο ελληνοαμερικανό να κάνει αυτό το ανοσιούργημα. Σκέφτηκε ποτέ τι θα γινόταν στην Αμερική αν κάποιος πήγαινε στο δάσος με τις σεκουοΐες και φύτευε ελιές ή κυπαρίσσια. Θα τον κρεμούσαν ανάποδα οι Αμερικανοί. Πώς σκέφτηκε ο νέος αυτός επενδυτής ότι θα μπορούσε να υποκαταστήσει τη φύση και να βοηθήσει την επέκταση του φοίνικα σε ένα φυσικό περιβάλλον που αυτός δεν φαίνεται να το προτιμά; Για Θεός περιεΐται; Κι αν με ρωτήσετε ποιο θα είναι το επόμενο βήμα του, με βάση όσα είδα, θα σας το πω αμέσως. Θα φέρει και μαϊμούδες για να ταιριάξουν με τους φοίνικες, να ανεβαίνουν να τρώνε τους κουρμάδες και να έρχονται τα κρουαζιερόπλοια με τους κυνηγούς και τις κάσκες να κάνουν χάσι... Άντε να ρίχνουν και καμία ντουφεκιά.

Πόσο δίκιο είχες αγαπητέ Νίκο που ανησυχούσες. «Τι είχες Γιάννη, τι είχα πάντα».

Και το κράτος; ΑΠΩΝ. Έλεος!

!!!!.....